Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25961
Copyright: Admont, Benediktinerstift

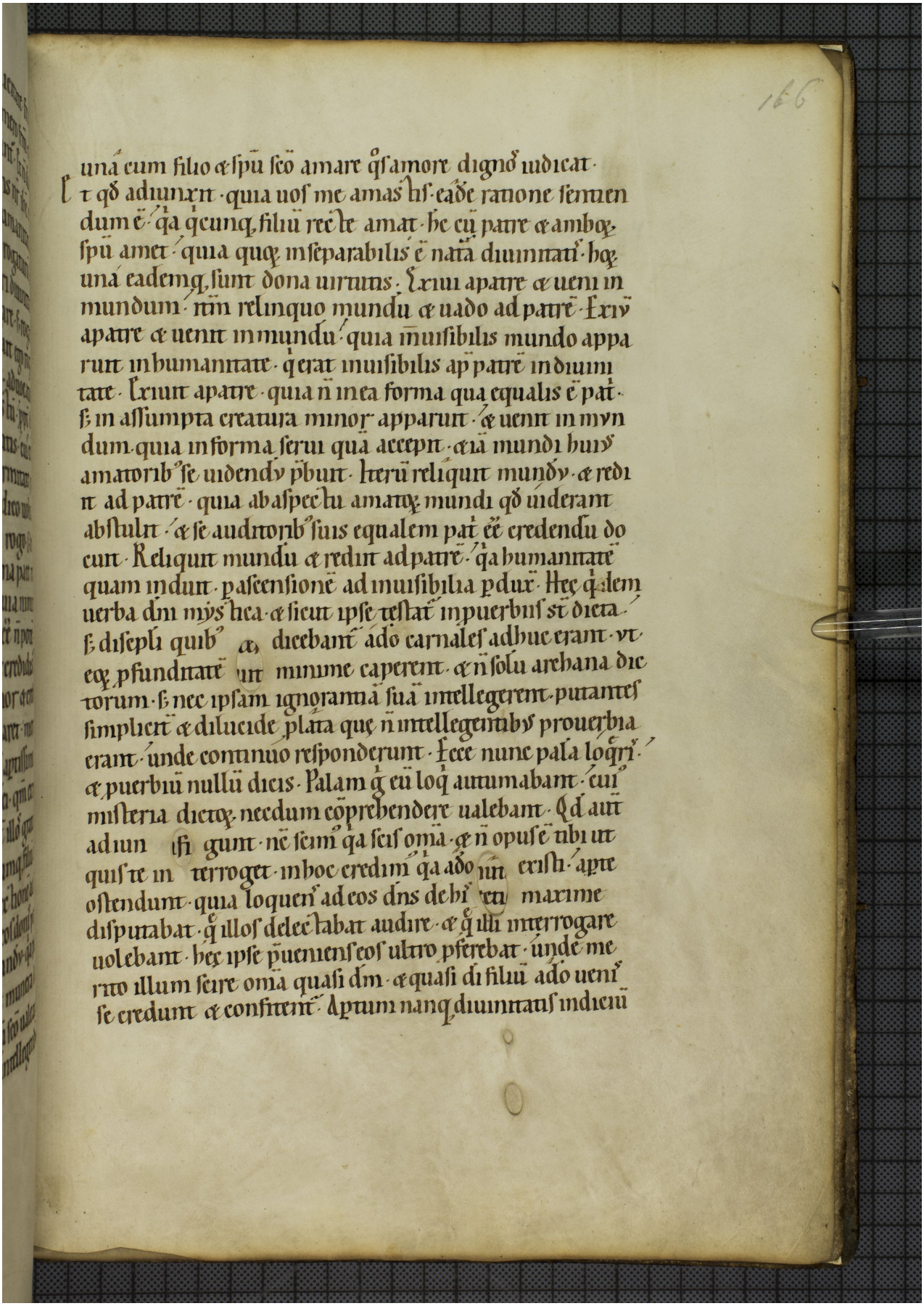

166

una cum filio & spu sco amare qs amore digno iudicat.
Et qd adiunxit. quia uos me amas his. eade ratione sentien
dum e. qa quicunq filiu recte amat. hc cu patre & amboq
spu amet. quia quoq inseparabilis e nata diuinitati. hoq
una eademq sunt dona uirtutis. Exiui a patre & ueni in
mundum. rsum relinquo mundu & uado ad patre. Exiui
a patre & uenit in mundu. quia inuisibilis mundo appa
ruit in humanitate. q erat inuisibilis ap patre in diuini
tate. Exiuit a patre. quia n in ea forma qua equalis e pat.
s; in assumpta creatura minor apparuit. & uenit in mun
dum. quia in forma serui qua accepit. & a mundi huius
amatoribus se uidendu pbuit. Iterum reliquit mundu. & redi
it ad patre. quia ab aspectu amatoq mundi qd uiderant
abstulit. & se auditoribus suis equalem pat ee credendu do
cuit. Reliquit mundu & redit ad patre. qa humanitate
quam induit. pascensione ad inuisibilia pduxit. Hec q dem
uerba dni nis hca. & sicut ipse testat in puerbis st dicta.
s; discipli quibus dicebant ado carnales adhuc erant. ut
eoq pfunditate uit minime caperent. & n solu arcana dic
torum. s; nec ipsam ignorantia sua intellegerent. putantes
simplicit & dilucide plata que n intellegentibus prouerbia
erant. unde continuo responderunt. Ecce nunc pala loqris.
& puerbiu nullu dicis. Palam q eu loq autumabant. cui
misteria dictoq necdum coprehendere ualebant. Qd aut
adiun si gunt. ne scim qa scis oma. & n opus e ubi ut
quis te in terroget. in hoc credim qa ado uni cristi. apte
ostendunt. quia loquens ad eos dns debi eu maxime
disputabat. q illos delectabat audire. & q illi interrogare
uolebant. hec ipse puenient eos ultro pferebat. unde me
rito illum scire oma quasi dm. & quasi di filiu ado uenis
se credunt & confitent. Aptum nanq diuinitatis indicium